

μαί, ἀποτέλεσμα τῆς ἀναμοχλευτικῆς ἐνεργείας τῶν δένδρων κυρίως, ἐκαθαρίσθησαν μέχρι τοῦ παλαιοῦ ὑποστρώματος τῶν ψηφιδωτῶν τὸ δόποιον ἡτο εἶδος «καλδεριμίου». Ἐν συνεχείᾳ αἱ ρωγμαὶ αὗται ἐκαλύψθησαν διὰ τσιμέντου, διὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ ὑλικοῦ περιωρίσθησαν κύκλῳ τὰ ψηφιδωτὰ ἵνα συγχρατηθοῦν. Ἀντιμετωπίζεται ἡδη τὸ πρόβλημα τῆς σωτηρίας τῶν δαπέδων τούτων ἀπὸ τῆς φθορᾶς την δόποιαν θὰ ἐπιφέρουν οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸν ναόν. Τέλος σημειούμεν ὅτι ἡ εἰδοποίησις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας σχετικῶς πρὸς τὰ μωσαϊκὰ ἐγένετο παρὰ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Χανίων κ. Κασιμάτη.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ 1952.

Ἐκ τῶν μᾶλλον σημαντικῶν πνευματικῶν γεγονότων τοῦ λήξαντος ἔτους 1952 είναι ἡ ἴδρυσις καὶ μερικὴ ἔκθεσις τοῦ Ἰστορικοῦ Μουσείου Ἡρακλείου. Ὡς γνωστὸν ἡ ἐπιθυμία τοῦ μακ. Ἀνδρέου Λυσιμ. Καλοκαιρινοῦ ὥπως ἡ οἰκία του χρησιμεύσῃ ὡς Ἰστορικὸν Μουσεῖον ἐπραγματοποιήθη διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἐταιρείας Κρητικῶν Ἰστορικῶν Μελετῶν καὶ τῆς γενναίσες ἀρωγῆς τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων Ἡρακλείου, ὡς καὶ τοῦ Ἐφεδρικοῦ Τομείου καὶ τοῦ Δήμου Ἡρακλείου. Τὸ οἰκοδόμημα μεταποιηθὲν καταλλήλως ἐδέχθη ἡδη τμῆμα τοῦ πρὸς ἔκθεσιν ὑλικοῦ καὶ συγκεκριμένως ἐξετέθη ἐξ δλοκλήρου ἡ συλλογὴ μεσαιωνικῶν γλυπτῶν τοῦ Δημοσίου, ἡ ὥποια ἡτο μέχρι σήμερον ἀποθηκευμένη εἰς τὸ Μουσεῖον Ἡρακλείου. Εἰς τὸ ὑλικὸν τοῦτο προσετέθη καὶ ἄλλο συλλεχθὲν διὰ δαπάνης καὶ μερίμνης τῆς Ἐταιρείας, συγκεκριμένως τὸ ἀξιόλογον σύνολον παλαιοχριστιανικῶν γλυπτῶν, τὸ δόποιον ἀπέκειτο κατὰ χώραν ἀκόμη εἰς τὸν ἐν Γόρτυνι ναὸν τοῦ Ἅγιου Τίτου.

Εἰς τὸ ἔκτεθὲν τμῆμα περιλαμβάνονται: α) Ἡ αἰθουσα παλαιοχριστιανικῶν καὶ βυζαντινῶν γλυπτῶν. Ἐν οὐτῇ ἡ κυρία δομὰς είναι ἡ μνημονευθεῖσα τοῦ Ἅγιου Τίτου, δηλ. ὁ ἄμβων, ἐν μέρει ἀνασυγκροτηθείς, θωράκια τοῦ τέμπλου, ὑπέρθυρα κ.λ., στόμια φρεάτων μὲ ἀναγλύφους παραστάσεις, κιονόκρανα, καὶ ἐπιγραφαὶ χριστιανικαὶ ἐπιτύμβιοι.

β) Ἡ αἰθουσα ἐνετικῶν γλυπτῶν. Ταῦτα είναι κατὰ μέγα μέρος οἰκόσημα εὐγενῶν ἐνετικῶν καὶ ἔλληνικῶν οἰκογενειῶν, ἐπιτύμβιοι γλυπτοὶ λίθοι, ἀρχιτεκτονικὰ μέλη ἀνασυγκροτημένα ἡτοι δύο ἀψιδώματα τοποθετημένα εἰς τὰς θύρας τῆς αἰθουσῆς, μία κομψὴ κρήνη μὲ σύστημα ἐπαλλήλων μικρῶν δεξαμενῶν κ.ἄ. Τὰ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη προέρχονται ἐκ τῶν μεγάρων τοῦ Χάνδακος, τὰ δὲ οἰκόσημα ἐξ αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν τειχῶν. Ἐκ τῶν ἐκλειψάντων μνημείων ἀντιπροσωπεύεται μὲ μέρος τοῦ γλυπτοῦ κόσμου των ἡ Πύλη τοῦ Ἅγιου Γεωργίου (μετάλλιον τοῦ Ἅγιου ἐφίππου) καὶ ἡ Λέσχη (Loggia) τοῦ Χάνδακος. Αὐτῆς ἀνασυνετέθη ἐνδεικτικῶς τμῆμα τῆς ζωφόρου μὲ τρίγλυφα καὶ μετόπας εἰκονιζούσας λέοντας καὶ τρόπαια δπλων. Ἡ θρησκευτικὴ γλυπτικὴ ἀντιπροσωπεύεται μὲ σύνολον μαρμαρίνων καὶ πωρίνων κεφαλῶν, κορμῶν κ.λ. καὶ μὲ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη ναῶν (φόδαξ τοῦ Ἅγιου Φραγκίσκου κ.λ.). Ταῦτα ἀποτελοῦν ἰδιαίτερον τμῆμα.

γ) Ἡ αἰθουσα ἐπιγραφῶν, ἔλληνικῶν καὶ λατινικῶν. Ἐκτίθενται ἐπιγραφαὶ σχέσιν ἔχουσσαι μὲ κατασκευὰς καὶ ἀνοικοδομήσεις θρησκευτικὰς ἡ δχυρωτικάς, καὶ ἐπιτύμβια μὲ ἀνάγλυφον διακόσμησιν καὶ ἐπιγρα-

φάς. Αἱ ἑλληνικαὶ εἰναι ἔμμετροι καὶ εἰς ἀρχαίαν γλῶσσαν. Ὡρισμέναι ἐπιγραφαὶ σχετίζονται μὲ τὴν περίφημον ὑπερεικοσαετῆ πολιορκίαν τοῦ Χάνδακος.

δ) Ἡ αἰθουσα τουρκικῶν γλυπτῶν: Ἐν αὐτῇ ἐνετειχίσθησαν τὰ διακόσμητικὰ ἔγχωμα πλακίδια τοῦ τεμένους τῆς Βαλιδὲ Σουλτάνας, καὶ ἐξετέθησαν τουρκικαὶ ἐπιτύμβιαι στῆλαι καὶ πλευραὶ τάφων, ἐπιγραφαὶ, καὶ προσόψεις χρηνῶν.

Κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας θὰ συμπληρωθῇ ἡ ἔκθεσις. Ἡδη αἱ ἐργασίαι γίνονται εἰς τὰ κάτωθι τμήματα:

α') Αἰθουσα βυζαντινῆς καὶ μεσαιωνικῆς συλλογῆς: Ἐν αὐτῇ θὰ ἐκτεθῇ καταλλήλως ἡ συλλογὴ βυζαντινῶν εἰκόνων καὶ ἔυλογλύπτων τέμπλων, ἡ συλλογὴ μεσαιωνικῆς κεραμεικῆς καὶ ἡ συλλογὴ κοσμημάτων, νομισμάτων καὶ χειρογράφων.

β) Αἰθουσα ἰστορικῆς συλλογῆς: Ἐνταῦθα ἐκτίθενται ἐνθύμια τῆς νεωτέρας κρητικῆς ἰστορίας, ἥτοι ἐνετικὰ κανόνια, ὅβιδες, βομβίδες, μία γοργόνα προερχομένη ἀπὸ γαλέραν, χάρται καὶ σχέδια τῆς ἐποχῆς τῆς Ἐνετοκρατίας παριστῶντα τὴν νῆσον, τὸν Χάνδακα, τὰ διάφορα φρούρια, τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων πολιορκίαν τοῦ Χάνδακος κ.λ., ὅπλα τῶν ἀγωνιστῶν τῶν κρητικῶν ἐπαναστάσεων (πάντα τὰ ὅπλα τοῦ Κόρακα) καὶ σημαῖσι τῶν ἐπαναστατικῶν σωμάτων, ἔγγραφα σουλτανικά, πατριαρχικά, ἐκκλησιαστικά κ.λ.

γ') Αἰθουσα λαογραφικῆς συλλογῆς: Ἡ αἰθουσα αὗτη θὰ περιλάβῃ μίαν μοναδικὴν σειρὰν δειγμάτων ἀντιπροσωπευτικῶν ὅλων τῶν τεχνοτροπιῶν ὑφαντικῆς καὶ κεντητικῆς τῶν περιοχῶν τῆς κρητικῆς ὑπαίθρου.

δ') Κρητικὸν λαϊκὸν σπίτι: Ἀναπαράστασις κρητικοῦ σπιτιοῦ μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν καμάραν, τὸ τζάκι τὴν ὁροφήν της, καὶ τὰ σύνεργα τοῦ οίκιακοῦ καὶ ἀγροτικοῦ βίου.

Ἐκ τῶν ἐκτεθησομένων ἀντικειμένων τῶν αἰθουσῶν τούτων ἡ συλλογὴ ὑφαντῶν καὶ ἐργαλείων ἡγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας δι' ἐκδρομῶν εἰς ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς νήσου. Τὰ ὑπόλοιπα ἀποτελοῦν, ὡς καὶ τὰ γλυπτά, τμῆμα τῶν συλλογῶν τοῦ Μουσείου Ἡρακλείου, ἐκτιθέμενον ἐν τῷ Ἰστορικῷ Μουσείῳ. Συντάσσεται ὁδηγὸς τοῦ νέου Μουσείου. Τοῦτο θὰ ἀνοίξῃ διὸ τὸ κοινὸν λίαν προσεχῶς.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΓΙΑΜΑΛΑΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1952.

Η ἐν Ἡρακλείῳ Συλλογὴ τοῦ Ἱατροῦ κ. Στυλιανοῦ Γιαμαλάκη ἐπλουτίσθη κατὰ τὸ 1952 μὲ τὰ κάτωθι νέα ἀποκτήματα:

α) Πήλινα: 1.—“Ἐν σύνολον ωμαϊκῶν χρόνων ἔξ “Ἄγιων Δέκα (παρὰ τὴν ἀρχαίαν Γόρτυνα) περιλαμβάνον ἐν δίωτον ἀγγεῖον, ἕνα κάνθαρον, δύο ὑψηλὰς πρόχους, ἕνα ὑψηλὸν μελαμβαφῆ σκύφον καὶ ἄλλον ἕνα χαμηλόν, καὶ τέλος δύο μελαμβαφῆ μόνωτα κύπελλα.

2.—“Ἐκ Κνωσοῦ προέρχονται εἰς κορινθιακὸς ἀρύβαλλος μὲ φολιδωτόν θέμα καὶ ἐν κυάθιον, μία λαβὴ πιθανῶς ἴσιακοῦ σείστρου μὲ ἄτεχνον ἀνάγλυφον παράστασιν κεφαλῆς ἀνθρωπίνης καὶ εἰς «σβοῦρος» πιθανῶς ωμαϊκῶν χρόνων.

3.—“Ἐκ Γάζι, ἵσως ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ συνοικισμοῦ, τοῦ ὅποίου τὸ Ἱερὸν ἔρευνηθὲν ὑπὸ τοῦ Σπ. Μαρινάτου ἀπέδωσε τὰ γνωστὰ μεγάλα ὑπομνηματικὰ εἰδώλα, ἀπεκτήθη μία πρωτογεωμετρικὴ «πάπια» (ἀγγεῖον πτηνόμορφον).